

Mag. St. Dr.

221960

L 221982

UNIVERSITÄT
WROCLAW
BIBLIOTHEKA
UNIVERSITATIS
CRACOVENSIS

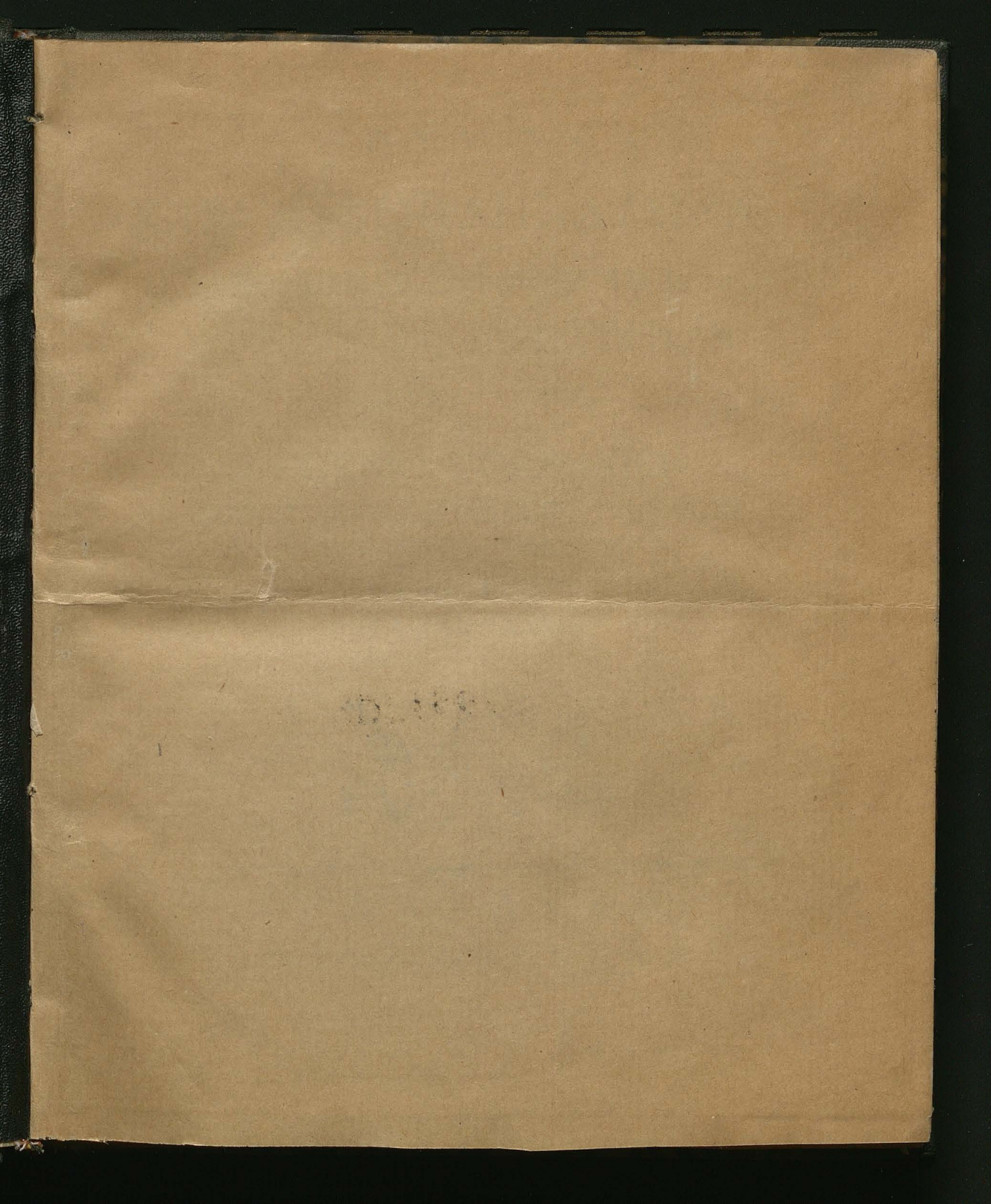

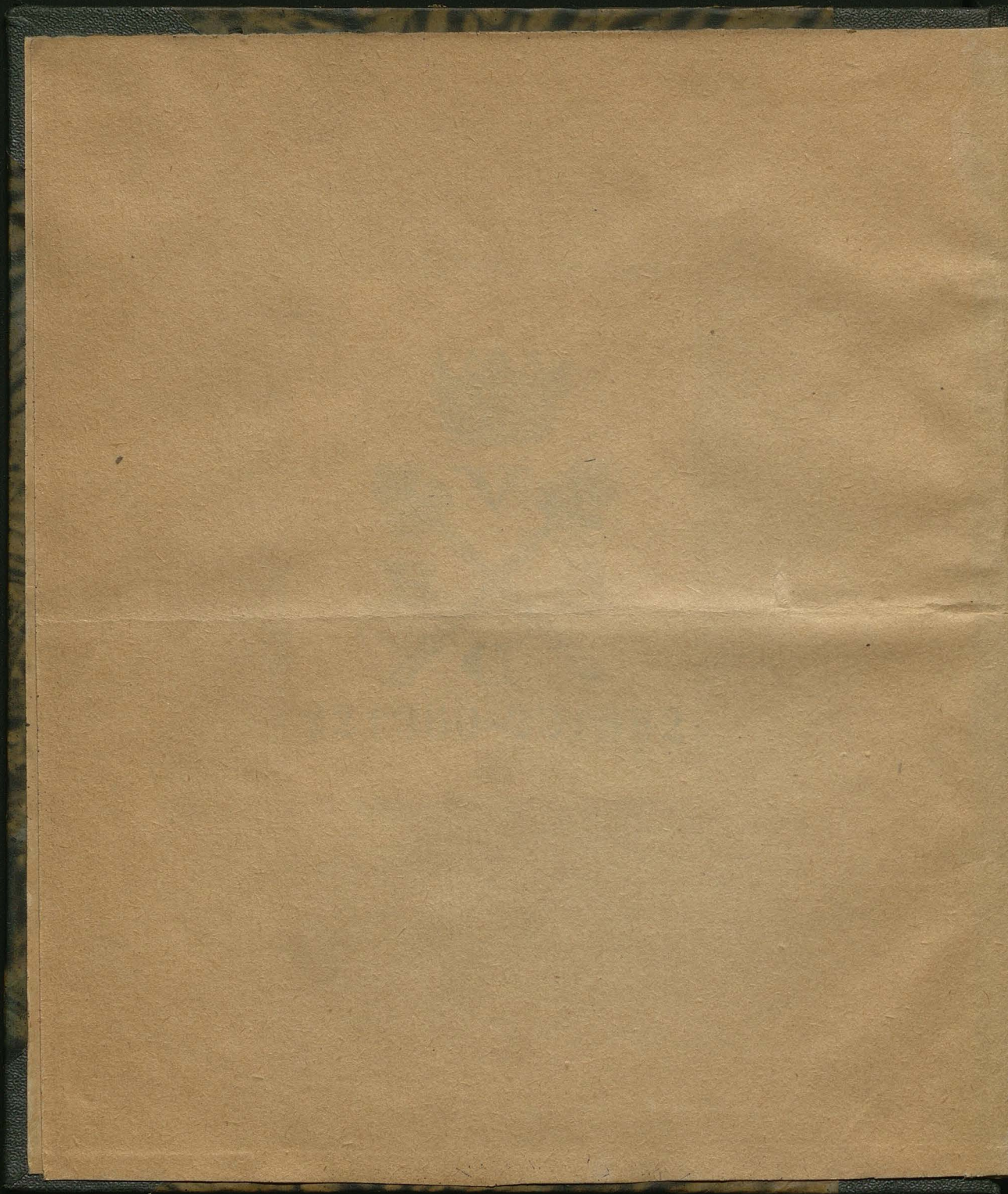
221960-221982

I

Continuatio Methodi infallibilis, ex qua patet ad oculum, excessus & defectus quantitatum falsarum proportionaliter crescentium per problemata præcedentia legitimè determinari.

20.
221977
5) PROBLEMA III. Determinare rationem quadrati diametri ad lunulam.

Resolutio & Demonstratio. Ex Theoremate Hipocratis constat, quadratum diametri esse ad lunulam, ut 4: 1: ergo ratio 16: 5 est excessiva, & ratio 9: 2 defectiva. Investigando igitur lunulam, respondentem quadrato diametri 4, per has rationes falsas, prodit excessiva $\frac{2}{3}$ & defectiva $\frac{5}{9}$, quæ reductæ ad denominatorem communem 144, exhibent æquivalentes $\frac{112}{144}$ & $\frac{128}{144}$, quarum posterior ablata ex priore, relinquit summam exc: & defectus $\frac{52}{144}$. Jam cum per reductionem lunularum falsarum ad denominatorem communem 144, termini excessus *novies*, & termini defectus *sedecies* fuerint multiplicati; necesse est, summam resolvere in 2 partes reducibiles per 9 & 16, quæ per problema II. illico reperiuntur: nam auferendo ex numeratore summæ $\frac{52}{144}$ denominatorem majorem 16, relinquitur residuum 36 exactè divisibile per denominatorem minorem 9: ergo legitimæ partes summæ sunt $\frac{36}{144}$ & $\frac{16}{144}$, quarum prior reducta per denominatorem 9 lunulæ defectivæ, sistit excessum $\frac{4}{9}$, & posterior reducta per denominatorem 16 lunulæ excessivæ, defectum $\frac{1}{8}$. Ergo lunula vera est $\frac{2}{3} - \frac{4}{9} = \frac{2}{9} = 1$; vel $\frac{9}{8} + \frac{1}{8} = 1$, ad quam est quadratum diametri, ut 4: 1. Jam cum eadem ratio per innumera paria rationum falsarum reperitur; dubitari nequit, quin excessus & defectus per problema 2dum legitimè determinentur.

6) PROBLEMA IV. Determinare rationem Rectanguli ad parabolam super eadem basi & ejusdem altitudinis.

Resolutio & Demonstratio. Rectangulum, ut per calculum integrale demonstratur, est ad parabolam hanc ut 3: 2: ergo ratio 10: 7 est excessiva & 8: 5 defectiva. Indagando itaque parabolam respondentem Rectangulo 3 per has rationes falsas, prodit excessiva $\frac{2}{5}$ & defectiva $\frac{1}{8}$, quæ reductæ ad denominatorem communem 80, produnt æquipollentes $\frac{16}{80}$ & $\frac{10}{80}$, quarum posterior, dempta ex priore, relinquit summam excessus & defectus $\frac{6}{80}$. Jam cum per reductionem parabolæ falsarum ad denominatorem communem 80, termini excessus *octies* & termini defectus *decies* fuerint multiplicati; necesse est, summam $\frac{6}{80}$ resolvere in partes reducibiles per 8 & 10. Auferendo itaque denominatorem majorem 10 ex numeratore summæ 18, relinquitur residuum 8 exactè divisibile per denominatorem minorem 8: ergo partes summæ sunt $\frac{8}{80}$ & $\frac{10}{80}$, quarum prior reducta per denominatorem 8 parabolæ defectivæ, manifestat excessum $\frac{1}{10}$, & posterior reducta per denominatorem 10 excessivæ, defectum $\frac{1}{8}$. Ergo parabola vera est $\frac{2}{5} - \frac{1}{10} = \frac{3}{10} = 2$; vel $\frac{10}{8} + \frac{1}{8} = 2$, ad quam igitur rectangulum est, ut 3: 2. Jam cum eadem ratio per innumera paria

paria rationum falsarum eruatur; palam est, excessus & defectus per problema 2dum legitime determinari.

7) THEOREMA. Si denominator periphæria defectiva est 1, debet summa exc. & defect. constare ex excessu invariato, & defectu ad majores terminos reducto.

Demonstratio. Per reductionem periphæria defectiva²⁴ ad denominatorem excessiva, termini ejus toties multiplicantur, quoties denominator ejus 1 continetur in illo: ergo etiam termini defectus toties crescere debent. Jam vero termini periphæria excès. non mutantur, quia per denominatorem $\equiv 1$ multiplicari nequeunt: ergo excessus in illa latens manet invariatus. Ablata itaque periph. defect. majoribus terminis expressa ex excessiva, necessario relinqui debet differentia, h. e. summa excessus & defectus conflata ex excessu invariato, & defectu ad majores terminos reducto.

8) *Corollarium.* Dempto itaque hoc defectu è summa, relinquatur excessus quasitus; & quia defectus ille est semper ejusdem denominationis cum summa, & numerator ejus idem ac denominator periphæria excessiva; palam est, auferre juxta requisitum problematis 1mi denominatorem excessiva è numeratore summa, esse idem, ac demerè defectum majoribus terminis expressum ex summa.

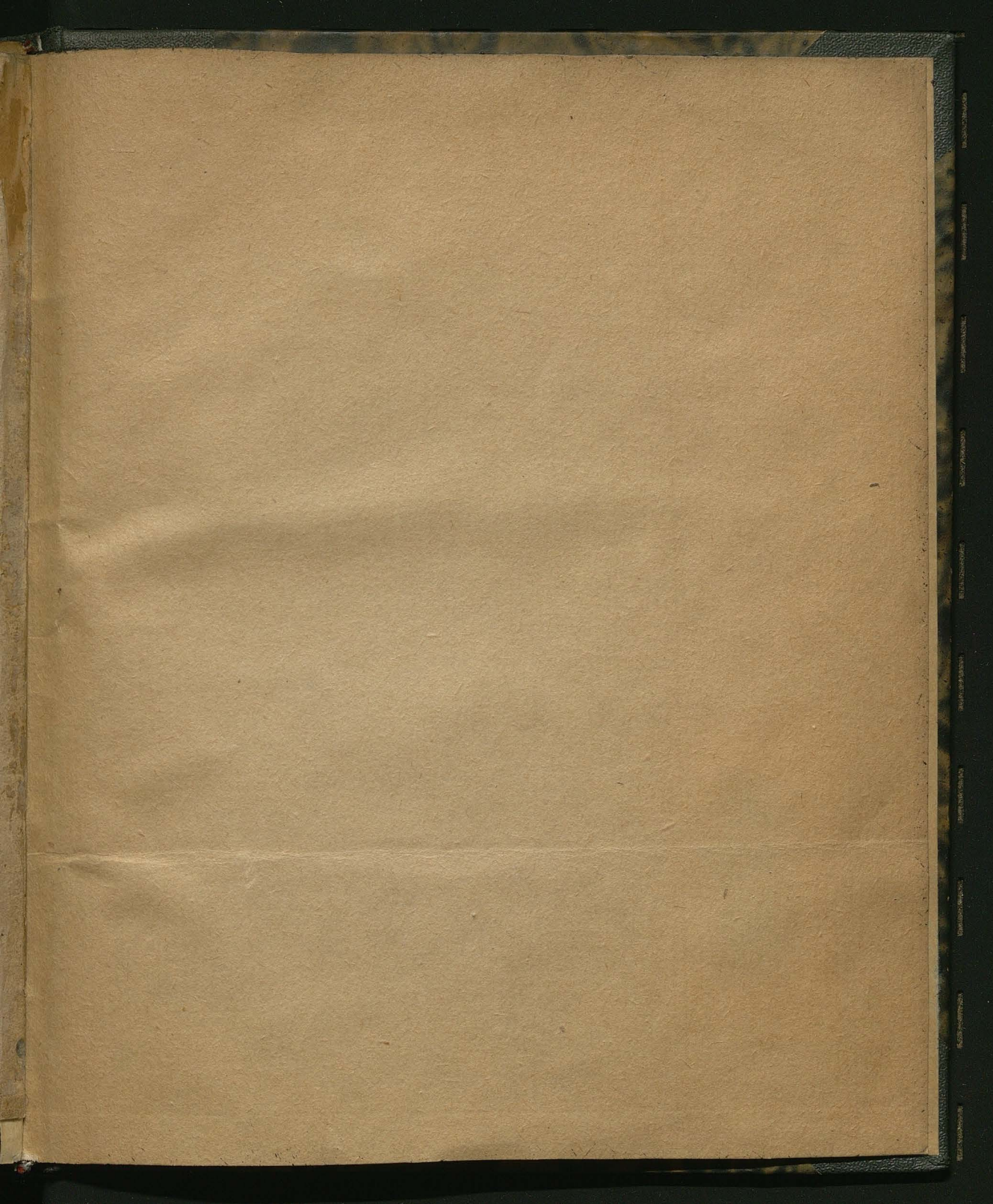
9) PROBLEMA. V. Universalissimum. Per rationem excès. 4: 13 & defect. 1: 3 invenire periphæriam cujuslibet diametri data.

Resolutio. Summa excès. & defectus reductur ad denominatorem 8; quo facto unum dimidium summae æquivalentis erit excessus & alterum dimidium defectus. E. gr. Periphæria falsa diametri 7 per dictas rationes inventa, sunt $\frac{9}{4}$ & $\frac{2}{7} = \frac{5}{4}$, quæ ex se dempta, relinquunt $\frac{7}{4} = \frac{1}{8}$: ergo excessus est $\frac{7}{4}$ & defectus quoque $\frac{7}{4}$.

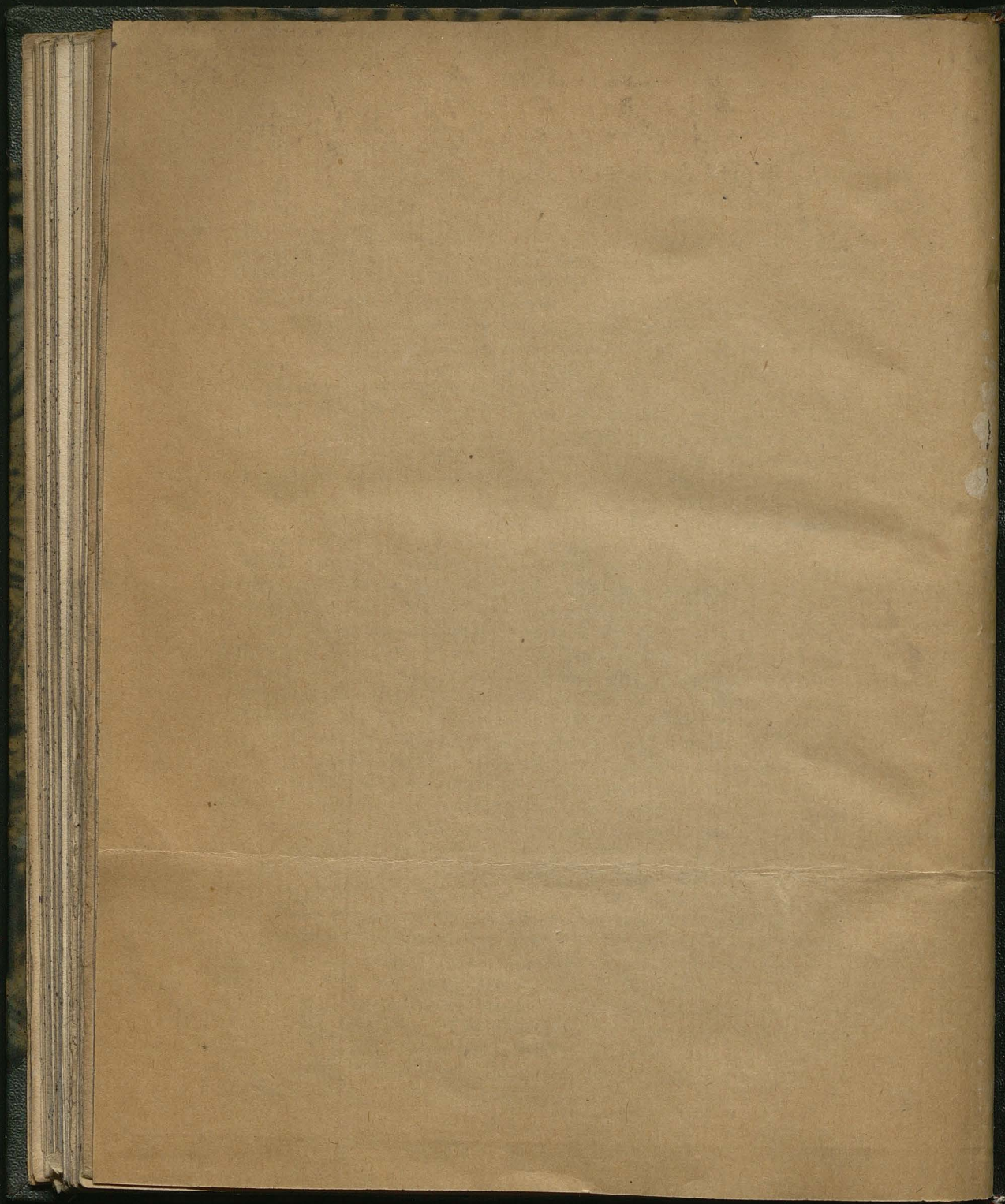
Demonstratio. Periphæria falsa diametri 8 per dictas rationes inventa, sunt $\frac{10}{4}$ & $\frac{2}{7} = \frac{9}{8}$, quæ ex se ablata relinquunt summam exc. & defect. $\frac{9}{8}$. Jam cum per reductionem periphæria defect. 24 ad denominatorem 4. excessiva, termini defectus quater fuerint aucti; necesse est, summam $\frac{9}{8}$ resolvere in 2 partes, quarum una sit reducibilis per denominatorem 4 excessiva; hæc autem nequit esse alia nisi $\frac{4}{4}$, quæ ablata ex summa, relinquunt excessum quasitum $\frac{4}{4}$, quæque reductæ per denominatorem 4, manifestant defectum quasitum $\frac{4}{4}$. Ergo periphæria vera est $\frac{10}{4} - \frac{4}{4} = \frac{10}{4} = 2\frac{1}{2}$; vel $\frac{2}{4} + \frac{1}{4} = 2\frac{1}{4}$. Jam cum excessus & defectus periph. falsarum crescant in ratione diametrorum; palam est, excessum periph. diametri 1 esse $\frac{4}{4}$: 8 $\equiv \frac{4}{8} = \frac{1}{2}$ & defectum $\frac{4}{4}$: 8 $\equiv \frac{4}{8}$: consequenter tam excessum, quam defectum periph. diametri 2 esse $\frac{2}{8}$, h. e. majorem duplo, diametri 3 triplo & ita poro; ex quo manifestum est, tam excessum, quam defectum periph. falsarum diametri 7 esse $\frac{7}{8}$. Ergo periphæria vera est $\frac{9}{4} - \frac{7}{8} = \frac{18}{8} - \frac{7}{8} = \frac{11}{8}$; vel $\frac{6}{4} - \frac{7}{8} = \frac{12}{8} - \frac{7}{8} = \frac{5}{8}$, ad quam diameter est, ut 7: $\frac{11}{8} = 56$: 175 = 8: 25. Cum igitur quævis diameter sit ad periph. per hoc problema inventam, ut 8: 25, evidens est, hanc rationem esse unicam veram.

ram.

Biblioteka Jagiellońska

stdr/0026012

introlig: K.Wójcika
Zwierzyniecka 10

